

Lunastustoimitus, Loppukokous

- Kohde: Tenojoen kalastussääntöä koskevan sopimuksen ja kalastussäännön eräiden määräysten aiheuttamien menetysten korvaamisesta annetun lain (laki 501/91) mukainen korvaustoimitus Vetsikon lohkokunnan tilojen patokalastuksen osalta Utsjoen kunnan Kirkonkylässä.
- Aika: 24.10.2017 kello 11.00
- Paikka: Seurakuntasali, Tenontie 1, Utsjoki
- Toimitusinsinööri: Esko Rantakivi
- Uskotut miehet: Harri Markku Kalevi ja Knuutila Kari Antero Inarin kunnasta, koska Utsjoen kunnan uskotut miehet ovat jäävejä
- Läsnäolijat: Aimo Guttorm tilalta Lohilahto 890-402-4-34,
Jouko Lukkari tilalta Suahki 890-401-23-11,
Pekka Sammallahti omasta ja entisellä valtuutuksella Inga Guttormin puolesta tiloilta Roavvi 890-401-25-19, Kotala 890-401-25-13, Varpio 890-401-25-23, Boaresjohka 890-401-25-29, Kettu 890-401-25-24 ja Lohi 890-401-25-25,
VT Jussi Lauerma edusti entisin valtuuksin seuraavia: Hans Guttormin kp 890-402-4-3 Tuutio , Onerva Guttorm 890-401-7-14 Kiviniemi, Elvi Nuorgam 890-401-7-7 Gielgenjarga, Reidar Eriksen kp 890-401-13-6 Välimaa, 890-401-27-8 Ahkugieddi, Kristiina Sarre 890-401-13-6 Välimaa, 890-401-27-2 Skacir, Ola Eriksen 890-401-13-6 Välimaa, 890-401-27-3 Uhcagieddi, Lukkari Pekka kp 890-401-22-11 Lukkari, Maarit Ollila 890-401-22-10 Pöytäkirjassa, Liisa Lukkari 890-401-22-8 Dappal, Kaarina Lukkari 890-401-22-9 Pöytäkirjassa, Maarit Aikio 890-401-22-13 Poaressatku IA, 890-401-22-2 Poaressatku I, 890-401-22-7 Poaressatku, Maiju Hämäläinen 890-401-22-2 Poaressatku I, 890-401-22-7 Poaressatku, Antti Lukkari kp 890-401-22-13 Poaressatku IA, 890-401-22-2 Poaressatku I, 890-401-22-7 Poaressatku, 890-401-22-4 Guodnil, Pentti Lukkari kp 890-401-22-13 Poaressatku IA, 890-401-22-2 Poaressatku I, 890-401-22-7 Poaressatku, Elin Inka Ester Jakola 890-401-23-10 Corru, Jouko Lukkari 890-401-23-11 Soahki, Saimi Kaarina Lukkari 890-401-23-26 Riekkola, Veikko Lukkari 890-401-23-38 Njarga, Nils Lukkari 890-401-23-40 Reätkä, Eino Laiti 890-401-24-6 Goachte Sadji, Hans Eino Laiti 890-401-24-10 Ánotgieddi, Kati Eriksen 890-401-24-8 Badjegieddi, Vuokko Hirvonen 890-401-25-28 Vuokkola, Jouni Guttorm 890-401-26-0 Buollamguoikka, Anna Kristine Wigelius 890-401-27-10 Gieddegätshi, Heidi Eriksen 890-401-27-14 Poles Máret Gieddi,
Anne Nuorgam omasta puolesta tilalta Juovvajohka 890-401-7-16 ja ilmoitti edustavansa entisin valtuuksin Silja Nuorgamia tiloilta Tievva 890-401-23-32, Vuolit Nuorri 890-401-23-43, Jokela 890-401-25-1, Jokela II 890-401-25-6, Niilo Nuorgamia tilalta Alapeura 890-401-7-3, Väinö Guttormia tiloilta Palsa 890-401-24-5, Kaskatallu 890-401-25-11, Lohi 890-401-25-25, Rami Nuorgamia tilalta Vuolitsavvon 890-401-7-21, Niina Guttormia tilalta Stáludievva 890-401-7-22, Pia Guttormia tilalta Buollámnuorri 890-401-7-20 ja Jouni Nuorgamia tilalta Botjneguoka 890-401-7-23,
Rauni Magga Lukkari tilalta Skähpi 890-401-23-34,
Raili Eriksen Reidar Eriksenin perikunnan osakkaana tiloilta Välimaa 890-401-13-6, Ahcugieddi 890-401-27-1 ja Gieddegätshi 890-401-27-0,
Onerva Guttorm tilalta Kiviniemi 890-401-7-14,
Elvi Nuorgam tiloilta Gielgenjarga 890-401-7-7 ja Oresjohka 890-401-7-2,

Niilo Nuorgam tilalta Alapeura 890-401-7-3,
Eino Laiti tilalta Goachte Sadji 890-401-24-6,
Maila Vaarala tilalta Ánotgieddi 890-401-24-10,
Maarit Aikio tiloilta Poaressatku I 890-401-22-2 ja Poaressatku 890-401-22-7,
Kaarina Lukkari omasta puolestaan tilalta 890-401-22-9 ja Pekka Lukkarin prk:n osakkaana tilalta Lukkari 890-401-22-11,
Maarit Ollila tilalta 890-401-22-10 ja Pekka Lukkarin prk:n osakkaana tilalta Lukkari 890-401-22-11,
Tuula Hagelin tilalta Juovva II 890-401-25-7,
Nils Lukkari tilalta Reätkä 890-401-23-28,
Veikko Lukkari tilalta Njarga 890-401-23-38,
Niilo Länsman tilalta Jegelvei 890-402-4-44,
Ola Eriksen tiloilta Välimaa 890-401-13-6 ja Uhcagieddi 890-401-27-3,
Juha Guttorm tilalta Geässeaja 890-401-26-1,
Inga Länsman tilalta Bierffal 890-401-104-1,
Ola Laiti tilalta Niittyrinta 890-402-4-29,
Väinö Guttorm tiloilta Lohi 890-401-25-25, Palsa 890-401-24-5 ja Kaskatallu 890-401-25-11,
Kati Eriksen tilalta Badjegieddi 890-401-24-8.

1. Tiedottaminen

Selvitys Kokouksen ajankohta ja paikka on määrätty edellisessä kokouksessa 27.6.2017.

Lainkohdat *KML 168-170 §*

2. Kokouksen laillisuus

Selvitys Kukaan asianosaisista ei kysyttäessä esittänyt esteellisyysmuistutusta toimitusmiehiä kohtaan eikä estettä toimitusta vastaan.

Kokouksessa toimii saamen kielen tulkkina Maria Sofia Aikio.

Päätös Toimituksesta on tiedotettu laillisesti, lunastustoimikunta (toimitusmiehet) on esteetön ja kokous on laillinen.

Lainkohdat *KML 4 §, 11 §*

3. Edellisen kokouksen pöytäkirja

Selvitys Edellisen kokouksen pöytäkirja on nähtävänä maanmittauslaitoksen ulkoisilla sivuilla.

Kirjallisia vaatimuksia ja vastineita on edellisen kokouksen lisäksi toimitettu seuraavasti:
Kulukorvausvaatimuksia:
Inga Guttorm 27.6.2017,
Jussi Lauerma 31.8.2017 (Pekka Lukkarin kuolinpesän kulut),
Jussi Lauerma 8.10.2017
Lapin ELY-keskuksen vastineet 17.10.2017 ja 18.10.2017.

Lisäksi on toimitettu sopimuksia ja selvityksiä kuolinpesän korvausten osittelusta kuolinpesän osakkaille. Myös on toimitettu tilinumeroita, joille mahdollisesti määrättävät korvaukset maksetaan.

4. Toimituksen jakaminen

- Selvitys** Tässä toimituksessa ratkaistaan korvaukset vain patokalastuksen osalta. Muiden kalastustapojen erityisten etuuskien vahvistamispäätökset oman lohkokunnan alueella ovat uudessa käsittelyssä, joten niitä ei voi käsitellä. Niiden käsittely siirretään toiseen toimitukseen. Tässä toimituksessa muuta kalastustapaa kuin patokalastusta koskevat vaatimukset siirretään uuteen toimitukseen.
- Päätös** Tämä toimitus on erotettu toimituksesta 4114-116500 ja tästä toimituksesta (2001-827878) edelleen erotetaan muu kuin patokalastus omaksi toimitukseksi eli tässä toimituksessa käsitellään korvaukset vain patokalastuksen osalta.

Lainkohdat *Lunastuslaki 20 §*

5. Korvausperusteet

- Selvitys** **Korvaustoimitus, ei lunastus**
Toimituksessa on kyse vain korvausten määräämisestä; toimituksessa ei lunasteta mitään.

Kalastuksen estäminen tai huomattava rajoittaminen

Tenon kalakorvauslaki (501/1991) tai lunastuslaki ei tunne korvauskynnystä, joten korvauskynnystä ei päätetä.
Korvauslain 1§:n 1 momentin mukaan, jos Tenon sopimus estää kalastusoikeuden haltijaa käyttämästä hänelle kuuluvaa kalastusoikeutta tai huomattavasti rajoittaa tämän oikeuden käyttämättömyyksiä, suoritetaan kalastusoikeuden haltijalle tällaisesta menetyksestä täysi korvaus.
Korvauslain 1§:n 1 momentin mukaan on kyse rajoituksen asteesta ("estää tai huomattavasti rajoittaa").

Koska patokalastusta on Tenon sopimuksissa rajoitettu huomattavasti monella tavalla, esim. viikoittaisella kalastusajan rajoittamisella (saa kalastaa vain kolmena päivänä viikosta), kalastuskauden lyhentämisellä ja yhtäaikaisten patojen lukumäärän ja sijainnin rajoittamisella taikka toispaikkakuntalaisen kalastuksen estämisenä, on näiden rajoitusten katsottava aiheuttaneen patokalastusoikeuksien haltijoille huomattavaa haittaa, josta lain 1§:n 1 momentin perusteella on määrättävä täysi korvaus. Lisäksi kalastusta ei ole säännelty nykyistä aiempien kalastuslakien perusteella annetulla asetuksella.

Rajoitusten tarve on kylläkin aiheutunut lohikannan suojelusta (yleinen tarve). Yleinen tarve ei kuitenkaan millään tavoin vähennä tai rajoita menetyksestä aiheutuvaa korvausvelvollisuutta, kun on kyse omaisuuden suojan loukkaamisesta.

Koska patokalastuksen viikoittainen kalastusaika on rajoitettu 3 vuorokauteen, vuosirauhousaika on pidennetty huomattavasti, useamman kuin kahden padon yhtäaikainen käyttö on kielletty ja patojen sijaintia on säädelty, on tämän katsottava estävän omaisuus-

den käytön normaalilla, kohtuullisella ja järkevällä tavalla. Esimerkiksi kalastaja ei voi mennä kalaan silloin, kun on hyvä kalastusilma, vaan hänen on katsottava kalenterista voiko mennä kalaan.

Ns. suolakalamalli

Aimo Guttorm on esittänyt selvityksiä suolakalamallista lausunnossaan 26.11.2002.

Aimo Guttorm lausuu:

"Suolakalamalli perustuu ajatukselle siitä, että talojen perustamispäätöksissä määrätyt kalastusoikeudet ja vuoden 1925 isojako- ja verollepanolaki olisivat pohjana laskennalle. Talojen perustamispäätökset ovat samantapaisia, ja niihin on yleensä merkitty vain pato-oikeudet, mutta myös muiden kalastustapojen kuten, kulutus, verkkopyynti ja uistelu, voidaan katoa kuuluvan ylimuistaisen nautinnan perusteella talon kalastusoikeuden piiriin.

Sanotut kalastukset pyydykset ja kalastustavat ovat kuuluneet talon verollepanoon.

Vuoden 1925 isojako- ja verollepanolaki määräsi kullekin talolle ns. suolakalamäärät, joilla turvattiin talojen elinkelpoisuutta ja jotka osoittivat myös kalastusoikeuksien ulottuvuuden. Suolakalamäärä on siis se määrä kalaa yhteensä, mikä kuului talolle Tenojoen vesistössä ja Utsjoen tunturijärvissä.

Suolakalamallin etuna on korvausten jako. Sen avulla voidaan suoraan viralliseen ja julkiiseen asiakirjanäyttöön perustuen jakaa Tenojoen korvausmenettelyssä korvattavaksi tulevat varat oikeudenmukaisella tavalla. Tässä ei tarvitse ottaa huomioon eri kalastusten, pyydysten ja pyyntitapojen välistä suhdetta, koska se sisältyy jo itse suolakalamäärään. Korvausten jakautuminen eri talojen välillä, sen jälkeen kun korvausmäärä on saatu selville, on vain tekninen laskentatoimi. Suolakalamallin tätä ominaisuutta voidaan hyödyntää riippumatta siitä, millä tavalla itse korvausten määrä selvitetään.

Korvausmäärät voidaan toki jakaa myös perustuen niin sanottuihin osakaskuntien osalukuihin, patopyynnin osalta patoluetteloihin, mutta nämä kaikki menetelmät antavat suurin piirtein saman tuloksen, sillä osaluvut ja eri pyydysten ja pyyntimenetelmien luettelot perustunevat samaan lähtökohtaan eli tilojen perustamiseen ja niiden verollepanoon."

Suolakalamallin heikkoudesta Aimo Guttorm lausuu:

"Suolakalamalli on huono, jollei näissä tapauksissa käyttökelvoton, korvattavan saalismäärän selville saamisessa. Mallia rasittaa se, että talon suolakalamäärä koostuu sekä Tenojoen vesistön alueen, eli nyt kyseessä olevan korvausmenettelyn alueen saaliista että toimituksen kannalta ulkopuolisten mm. tunturijärvien saaliista. Toimituksessa jouduttisiin täten tätä mallia sovellettaessa selvittämään Tenjoen korvausmenettelyyn kuulumattomien alueiden saalismääriä."

Toimitusmiehet katsovat, että suolakalamallia voidaan soveltaa toimitukseen. Isojako Vetsikon lohkokunnassa on tehty 1930-luvulla eli ennen kuin vuosien 1953, 1960, 1972, 1979, 1982 ja 1989 kalastussäännöistä johtuvat rajoitukset ovat astuneet voimaan. Eli tiedetään talojen virallisiin asiakirjoihin perustuva kalastus ennen em. kalastussääntöjä. Tällöin tiedetään kalastuksen määrä ennen kuin kalastus huomattavasti lisääntyi mm. ulkopaikkakuntalaisten urheilukalastuksen ja matkailuun liittyvän kalastuksen myötä, joiden takia uusia rajoituksia jouduttiin kalastukseen antamaan.

Tunturijärvien ja Vetsjoen osuus suolakalamäärästä

Tunturijärvien suolakalamäärä on arvioitavissa. Vetsikon lohkokunnan taloilla on erityisinä etuuksina kalastusoikeus tunturijärvissä n. 500 ha:n alueella. Metsähallituksesta saadun selvityksen mukaan Utsjoen tunturijärvien kalastuskapasiteetti on n. 2-3 kg/ha. Jos käytetään tuottona 2kg/ha, niin kalastuskapasiteetiksi saadaan tuoreena kalana 1000 kg, joka vastaa suolakalana 500 kg. Jos arvioidaan, että kalastuskapasiteetista käytetään puolet eli 250 kg, niin prosenttiosuus Vetsikon ilmoitetusta suolakalamäärästä (1800 kg) on 14%. Kun otetaan huomioon, että vesialueen omistajalla (valtio) on erityisen etuuden haltijan lisäksi kalastusoikeus näissä järvissä, niin arvioidaan että tunturijärvien osuus on 10 % Vetsikon koko suolakalamäärästä. Lisäksi Vetsijoen lohisaalista ei ole Luken saalistilastoissa. Vetsijoki on kohtalaisen hyvä lohijoki. Arvioidaan, että tunturijärvien ja Vetsijoen osuus (Vetsijoen pato ei mukana) on yhteensä 15 % Vetsikon koko suolakalamäärästä.

Tenojoen vesistön muun kalan osuus suolakalamäärästä

Toivosen ja Heikinheimo-Schmidn vuonna 1979 tekemän tutkimuksen mukaan mantaalioikeudella kalastavien saaliista on Tenojoen vesistöstä 85% lohta, 6% harjusta ja 6% siikaa. Muun osan saaliista muodostavat taimen, Tyynen meren lohi, nieriä, hauki, ahven ja made. (Kalastus Tenojoen vesistössä Suomen puolella - Suomen kalatalous 49, s 46). Kyseinen tutkimustulos on vuosien 1967-1977 saaliiden osalta. Tutkimuksen perusteella arvioidaan, että Vetsikon talojen suolakalamäärään sisältyy Tenojoen vesistössä 10% muuta kalaa.

Isojakotoimitukset on tehty Vetsikon lohkokunnassa 1930-luvulla. Talojen isännät ovat ilmoittaneet talon vuotuisen suolakalamäärän, jonka voidaan katsoa tarkoittavan pitkän ajan keskiarvoa.

Isojakotoimitusten suolakalamäärät ovat taloittain seuraavat:

Kiviniemi 7	300 kg
Välimaa 13	200 kg
Lukkari 22	250 kg
Njarga 23	300 kg
Utsibnjarga 24	150 kg
Kaskatallu 25	141 kg
Buollamguoikka 26	18 kg
Gieddegätshi 27	141 kg
Jegelvei 4	300 kg
Yhteensä	1800 kg

Maanmittausneuvos Antti Pohjola mukaan ilmoitukset kirjattiin pöytäkirjaan sellaisinaan. Todellisuudessa saalis riippui hyvin paljon kulloisistakin talon asukkaista. Lainsäätäjän tarkoitus oli kuitenkin kalastuksen huomioon ottaminen kulloisestakin asukkaasta riippumattomana tilakohtaisena etuutena. Kalastuksen tuoton huomioon ottamista oli sovellettava tasapuoliseen lopputulokseen pääsemiseksi. (Antti Pohjola:Lapin maita jakamassa)

Pohjola ei kuitenkaan ole suorittanut isojakotoimituksia 1930-luvulla Utsjoella, mutta edelliseen viitaten myös Vetsikon isojakotalojen haltijoiden pääosin 1930-luvulla ilmoittamat keskimääräiset suolakalamäärät ovat voineet muuttua vuoteen 1973 mennessä. Tällöin talojen suolakalamäärä tulee laskea yhteen lohkokunnittain tasapuolisuuden nimissä. Tilan haltijoiden ilmoitukset voidaan olettaa ulottuvan useammalle vuodelle taaksepäin, koska ilmoituksissa puhutaan pääosin keskimääräisestä kalansaaliista. Keskimääräisessä kalansaaliissa on otettu siis huomioon ns. hyvät ja huonot vuodet eli luonnollinen kannanvaihtelu. Voi myös olla, että todella huonoina vuosina on täytyntä käyttää kalastukseen enemmän aikaa ilmoitettuun suolakalamäärään eli talon vuotuisen kalansaaliin(elinkelpoisuuden) saavuttamiseksi, eikä tähän välttämättä ole aina päästy. Ehkä huonoina vuosina tunturivesien osuus kalastuksessa on korostunut. Toisaalta taas hyvänä vuotena on voitu myös kalastaa enemmänkin. Kuitenkin voidaan olettaa, että iso-

jaossa Utsjoen kunnassa ilmoitettujen suolakalamäärien mukainen kalastus on ollut siihen aikaan kestäväällä pohjalla. Kun ilmoitukset on tehty pääosin 1930-luvulla, eivät myöskään tätä uudemmat säännöt ole vaikuttaneet kalastukseen. Lisäksi maamme itsenäistymisen jälkeen siirryttiin yleiseen tuloverotukseen, mikä johti maaveroista luopumiseen. Niemenomaiset maaverot lakkautettiin vuoden 1925 alusta, joten suolakalamäärän ilmoitukseen tällä ei ole ollut ainakaan alentavaa vaikutusta. Edellä mainituilla perusteilla suolakalamäärä voidaan laskea yhteen Vetsikon lohkokunnan talojen osalta ja arvioida seuraavaksi esitetyllä tavalla.

Suolakalamäärään perustuva laskentamalli patokorvauksille

Suolakalamääristä

Isojakojakotoimituksissa on Njargan kruununtalosta nro 9 jaettu toimituksessa Njarga 23 ja Utsibnjarga 23. Njargan kruununtalon osalta asukkaat ilmoittivat vuonna 1939 suolakalamääräksi yhteensä **450 kg** ja Kaskatallun kruununtalon nro 11 osalta yhteensä **300 kg** vuonna 1939. Kaskatallusta nro 11 muodostettiin Kaskatallu 25, Buollamguoikka 26 ja Gieddegätshi 27 isojaon yhteydessä. Näin ollen suolakalamäärät ovat olleet seuraavat:

Kiviniemi 7	300 kg
Välimaa 13	200 kg
Lukkari 22	250 kg
Njarga 9	450 kg
Kaskatallu 11	300 kg
<u>Jegelvei 4</u>	<u>300 kg</u>
Yhteensä	1800 kg

Keskimääräinen ilmoitettu suolakalamäärä isojaossa Vetsikon talojen osalta on ollut **300 kg**. Laskentamalli perustuu isäntien ilmoitukseen kunkin talon kohdalta. Talo 16 Siirtola ei ole suolakalamäärässä mukana, mutta otetaan huomioon siten, että lisätään Vetsikon kokonaismäärää manttaaliluvultaan vastaavan kokoiseen talon suolakalamäärä eli 300kg. Näin ollen Vetsikon suolakalamääräksi saadaan yhteensä **2100 kg**.

Pato-osuus

Vuosittainen Vetsikon patosaaliin määrä saadaan Luken (RKTL:n) tilastoista. Patosaalis jaetaan tasan vahvistettujen patopaikkojen (48 kpl) kesken. Yhden padon osalta saalis jaetaan padon osakasluettelon mukaisesti.

Esimerkki:

Vuoden 1978 Vetsikon patosaalis RKTL:n tilaston mukaan oli 972 kg tuoreena kalana ja Vetsikon koko saalis oli 1444 kg tuoreena kalana. (Suolakalan määrä on tuoreen kalan määrä jaettuna kahdella.) Patosaaliin osuus oli siis 67%.

Yhden padon saalis tasan jaettuna oli $972 \text{ kg} / 48 = 20 \text{ kg}$.

Pato-osuuksista

Todellisuudessa patoja on ollut pyynnissä nykyisin 6-8. Kuitenkin patosaalis jaetaan kaikkien hyväksytyjen patopaikkojen kesken tasan eli pyynnissä olleen yksittäisen padon osuus patosaaliista on edellisen esimerkin mukaisesti luokkaa 120-160 kg.

Suolakalaosuus

Vetsikon lohkokunnan talojen isojaossa ilmoittamat suolakalamäärät lasketaan yhteen ja tästä vähennetään tunturivesien, Vetsijoen ja Tenon muun kalan osuus (25%). Vuosittainen patosaaliin osuus koko suolakalamäärästä saadaan Luken (RKTL:n) tilastoista, joista käy ilmi eri kalastustapojen saaliit. Vuosittainen patojen suolakalamäärä jaetaan tasan patojen kesken ja yhden padon osalta suolakala jakaantuu padon osakasluettelon mukaisesti.

Esimerkki:

Vetsikon lohkokunnan vuotuinen isojaon mukainen suolakalamäärä 2100 kg. Tunturijärvien -jokien ja muun kalan kuin lohien osuudeksi on edellä olevan arvioinnin perusteella arvioitu 25% eli 525 kg. Tenojoen vesistön suolakalamääräksi jää 2100 kg - 525 kg = 1575 kg.

Vuoden 1978 RKTL:n tilaston mukaan pato-osuus oli 58%. Eli pato-osuuden mukainen suolakalan määrä 58% 1575 kg:sta eli 914 kg eli tuoreena kalana 1827 kg
Yhden padon suolakalaosuus $914\text{kg} / 48 = 19\text{ kg}$, joka vastaa tuoreena kalana 38 kg.

Saalismenetys

Kun suolakalaosuudesta vähennetään saalisosuus, saadaan saalismenetys. Jos arvo on negatiivinen, on saalista saatu enemmän kuin suolakalaosuus. Saalismenetystä ei tällaisina vuosina ole.

Esimerkki:

Koko Vetsikon patojen saalismenetys v. 1978 tuoreena kalana $1827\text{ kg} - 914\text{ kg} = 913\text{ kg}$.

Yhden padon saalismenetys v. 1978 tuoreena kalana $38\text{kg} - 20\text{ kg} = 18\text{ kg}$.

Korvauksen saaja

Tenon kalakorvauslain mukaan korvaukseen oikeutettu on kalastusoikeuden haltija. Kalastusoikeuden haltijana ei voida korvauslain tarkoittamassa mielessä tarkoittaa yhteisen alueen tai yhteisen erityisen etuuden osakaskuntaa, koska korvauksen suuruuteen vaikuttaa saannon luonne (perintösaanto vai ei) ja kalastusoikeuden haltijan kotipaikka. Korvauslain tarkoittamana kalastusoikeuden haltijana pidetään kiinteistönomistajaa, jonka tilalla on kalastusoikeus.

Korvaus maksetaan kulloisellekin kalastusoikeuden haltijalle. Koska korvauksen suuruus riippuu mm. kalastuksenhaltijan kotipaikasta, ei ole perusteltua, että tilan nykyisen omistajan korvaus riippuu siitä, missä edellinen omistaja tai edelliset omistajat ovat asuneet. Siksi on perusteltua maksaa korvaus kulloisellekin kalastusoikeuden haltijalle eikä pelkään nykyiselle kalastusoikeuden haltijalle.

Lohen hinta

Lohen vuosittainen hinta perustetaan RKTL:n Luken lausuntoon ja taulukkoon. Lohen kilohinnat vaihtelevat 4 eurosta 14 euroon. Vanhat markkahinnat on muunnettu euroiksi. Korkein hinta on ollut 80-luvun loppupuolella. Yleisin hinta on 10 €/kg.

Perintösaannon ja asuinpaikan vaikutus korvauksiin

Vuoden 1973 kalastussäännössä eikä aiemmissakaan ei ollut asuinpaikkarajoitusta, toisin sanoen asuinpaikalla ei ollut merkitystä kiinteistön omistajan kalastusrajoituksiin. Tämä sääntö oli voimassa 1.1.1973 - 31.3.1979. Korvausten laskennan kannalta tämä merkitsee, että sekä paikkakuntalaiset että ulkopaikkakuntalaiset menettivät vain saalismenetyksen eli ulkopaikkakuntalaiset eivät menettäneet koko saalisosuuttaan.

Vuoden 1979 säännössä oli kaikkia Tenojokilaakson ulkopuolella asuvia (ulkopaikkakuntalaisia) koskevia kalastusrajoituksia. Nämä siis koskivat myös perijöitä. Tämä sääntö oli voimassa 1.4.1979 - 31.12.1982. Korvausten kannalta tämä merkitsee, että kaikki ulkopaikkakuntalaiset (myös perijät) menettivät koko saalisosuutensa.

Vuoden 1983 säännön mukaan tietyt kalastusrajoitukset, esim. patokalastuskielto, koskivat muita ulkopaikkakuntalaisia, mutta eivät perijöitä. Sama kielto oli voimassa vuoden

1989 säännössä, eli 1.1.1983 lähtien perijät ovat voineet harjoittaa patokalastusta. Pato-
korvauksiin tämä vaikuttaa siten, että vuodesta 1983 lähtien ulkopaikkakuntalaiset peri-
jät ovat menettäneet vain saalismenetyksen kuten paikkakuntalaisetkin,
mutta eivät koko saalisosuuttaan.

Perintösaannoksi luetaan perintö ja ennakkoperintö, mutta ei lahjaa eikä lahjan luonteista
kauppaa.

Kuolinpesän kotipaikan ratkaisee se, mikä on ollut henkilön kotipaikka hänen kuolles-
saan.

Esimerkki:

V 1988 tilan patosaalisuus on tuoreena kalana 106 kg ja suolakalasaalisuus 222 kg
eli saalismenetyks on 116 kg. Jos tilan omistaja on ulkopaikkakuntalainen ns. ei-perijä,
hän menettää koko suolakalasaalisuutensa eli 222 kg, koska häneltä on patokalastus
kielletty. Jos hän on ulkopaikkakuntalainen perijä, hän menettää vain saalismenetyksen
eli 116 kg.

Saamelaisten kulttuurisen vahingon korvaamisesta

Lunastuslain mukaan voidaan korvata vain esine- ja varallisuusvahingot , eivätkä kulttuu-
riset vahingot sisälly näihin.

Ennen vuotta 1973 voimaan tulleiden kalastussopimusten ja -sääntöjen aiheutta- mien mahdollisten vahinkojen korvaaminen

Suolakalamallilla päästään jo 1930-luvun isojaon aikaan, jolloin muodostetuille taloille
määritellyt suolakalamäärät ovat taanneet tilojen elinkelpoisuuden myös kalastuksen suh-
teen. Tätä vanhempien eli vuosien 1873, 1920 (ja 1938) kalastussääntöjen rajoitukset
ovat kohdistuneet kaikkiin kiinteistöjen omistajiin asuinpaikasta riippumatta. Näiden sään-
töjen rajoitukset ovat lisäksi tapahtuneet liki sata vuotta sitten, ettei silloisille kiinteistöjen
omistajille aiheutuneita menetyksiä varmuudella edes voida määrittää.

Esimerkiksi patojen lukumäärä oli rajoitettu kahteen jo vuoden 1873 kalastussäännössä
eikä patojen lukumäärän rajoittaminen käytännön syistä ole merkittävä. Laitin ja Lukkarin
mukaan (Kulkki 2007b, s. 35) käytännössä ei olisi mahdollistakaan kalastaa samanaikai-
sesti useammalla kuin kahdella padolla niiden suuren työmäärän vuoksi. (Kulkki, Vitikai-
nen, 2009, s. 15). Taloilla voi myös olla erityyppisiä patopaikkoja, joita voidaan käyttää eri
aikaan kalastuskautta. Lisäksi kalastussäännöstä johtuva ns. poikimisilmiö on mahdolis-
tanut alkuperäisten talojen kalastuspaikkojen monistumisen uusille maanmittaustoimituk-
sissa muodostetuille tiloille. Näin alkuperäisen talon talokirjan mukaiset patopaikat voisi-
vat nykyään tapauksesta riippuen olla kaikki yhtäaikaisessa käytössä, kun talo on jakau-
tunut useammaksi tilaksi ja jokaisella tilalla on kalastussäännön mukaisesti mahdollisuus
käyttää kahta patopaikkaa.

Korvauslaista sen taustoista

Valiokunta on mietinnössä n:o 37 edellyttänyt hallituksen selvittävän, onko ennen vuotta
1972 syntynyt merkittävä taloudellinen vahinko sellainen, että se kohtuusyistä olisi korvat-
tava.

Voimassa olevaan hallituksen korvauslakiesitykseen vastalauseena ovat Kimmo Sara-
pää, Erkki Pulliainen, Raila Aho, Eino Siuruainen, Heikki Kokko ja Timo Kietäväinen esit-
täneet mm. seuraavaa:

”Valiokunnassa vallitsi varsin pitkään laaja yksimielisyys siitä, että kohtuus- ja oikeuden-
mukaisuussyistä tulee voida korvata myös ennen vuotta 1972 voimassa olleiden kalas-
tussopimusten ja -sääntöjen määräysten johdosta aiheutuneet merkittävät menetykset.

Tämän mukaisesti oli laadittu myös valiokunnan lopullista käsittelyä varten mietintöluonnos, jossa ehdotettiin mainitussisältöisen säännöksen ottamista lakiin. Viime vaiheessa kuitenkin äänestyksen jälkeen (7-6) mietintöön otettiin ainoastaan lausuma, jossa edellytetään hallituksen selvittävän, onko ennen vuotta 1972 syntynyt merkittäviä taloudellisia vahinkoja siten, että ne olisi kohtuusyistä korvattava. Tällainen lausuma on merkityksetön. Eduskunta on edellyttänyt jo vuonna 1972 vahinkojen selvittämistä ja aiheutuneiden vahinkojen korvaamista. Lakiehdotus hyväksyttiin nyt valiokunnassa kuitenkin kannastamme poiketen hallituksen esityksen mukaisena, mikä merkitsee sitä, että ainoastaan vuonna 1972 ja sen jälkeen syntyneitä vahinkoja voidaan korvata."

Ehdotettiin, että valiokunnan mietintöön sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

1§:n toiseen momenttiin ehdotettiin lisäyksenä: "Kalastusoikeuden haltijalle suoritetaan 2§:ssä tarkoitetun lunastustoimituksen vireillä ollessa tehdystä hakemuksesta korvaus myös vuotta 1972 aikaisemmin tehtyjen sopimusten ja tällaisiin sopimuksiin liittyvien kalastussääntöjen määräyksistä johtuneista merkittävistä menetyksistä, joiden korvaamatta jättäminen olisi kalastusoikeuden haltijan kannalta kohtuutonta."

Suuri valiokunta mietinnössään n:o 295 ehdotti että Eduskunta päättäisi hyväksyä lakiehdotuksen muuttamattomana, jolloin em. lisäystä ei lakiin ole otettu.

Toimitusmiehet harkitsevat em. perusteilla, että ennen vuotta 1972 voimassa olleiden kalastussopimusten ja -sääntöjen aiheuttamia mahdollisia menetyksiä ei tule erikseen korvattavaksi.

Tulevien menetysten korvaaminen

Vuoden 2016 alusta voimaantulleen kalastuslain 52§:n mukaan :

"Valtioneuvoston ja maa- ja metsätalousministeriön on osaltaan huolehdittava kalavarojen kestävästä käytöstä ja hoidon toteuttamisesta luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi.

Vesialueella, jossa esiintyy kalalaji tai -kanta, jonka elinvoimaisuus tai tuotto on heikentynyt tai vaarassa heikentyä taikka vesialueella, joka on keskeinen kalalajin tai -kannan lisääntymisen kannalta, voidaan valtioneuvoston asetuksella:

- 1) kieltää kalastaminen tietyllä pyydyksellä tai kalastustavalla taikka rajoittaa sitä;
- 2) kieltää kalastaminen tietyssä ajankohtana tai rajoittaa sitä;
- 3) rajoittaa käytettävien pyydysten määrää;
- 4) kieltää tiettyä määrää suuremman saaliin ottaminen;
- 5) kieltää tiettyä sukupuolta tai kokoluokkaa olevien kalojen taikka sellaisten kalojen saaliiksi ottaminen, joita ei ole merkitty 75 §:n nojalla säädetyllä tavalla; sekä
- 6) antaa tarkempia määräyksiä pyydysten rakenteesta."

Koska lain perusteella annettavalla asetuksella voidaan em. tavalla kieltää tai rajoittaa kalastusta, ei ole perustetta määrätä korvauksia tulevista menetyksistä.

Lisäksi todetaan, että patosaaliit vuonna 2016 patosaaliit ovat olleet suuremmat kuin suolakalaosuus niin korvauksia tänäkään perusteella tulisi suoritettavaksi.

Kalakorvauslaki on kumottu 1.5.2017(18§), joten silläkään perusteella ei tule määrättäväksi tulevaisuuden korvauksia.

Laki kalastuksesta Tenojoen vesistöissä Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja soveltamisesta (176/2017) 18.2§

Tällä lailla kumotaan:

- 1) Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän kalastussäännön eräiden määräysten hyväksymisestä annettu laki (1197/1989); ja
- 2) Tenojoen kalastussääntöä koskevan sopimuksen ja kalastussäännön eräiden määräysten aiheuttamien menetysten korvaamisesta annettu laki (501/1991).

Korko ja indeksikorjaus

Korkein oikeus on tuomiossaan 21.2.2002 nro 0492 todennut mm. seuraavaa:

"Kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain (jäljempänä lunastuslaki) 95§:n mukaan maksamatta olevalle lunastuskorvaukselle on määrättävä suoritettavaksi kuuden prosentin korko siitä päivästä, jolloin hakija on saanut oikeuden lunastettavan alueen haltuunottoon. Jollei korko vastaa hallinnan menetyksen vuoksi sillä välin aiheutunutta haittaa ja vahinkoa, lunastustoimituksessa on määrättävä erotus korvattavaksi, mikäli haltuunotetun omaisuuden omistaja sitä vaatii

Lunastuslupaa 17.11.1995 annettaessa voimassaolleen ja asiassa sovellettavan luonnonsuojelulain 18§:n 3 momentin mukaan suoritettavalle lunastuskorvaukselle on määrättävä maksettavaksi lunastuslain 95§:ssä tarkoitettu korko lunastusluvan tiedoksisaantipäivästä. Tämän perusteella NN:t ovat oikeutettuja saamaan lunastuskorvaukselle korko lunastusluvan tiedoksisaantipäivästä. Korko on tarkoitettu peittämään vahinko, joka on aiheutunut siitä, ettei maanomistaja ole voinut saada tuottoa lunastetulta alueelta ennen lunastuskorvauksen saamista."

Em. KKO:n tuomion mukaan korko on tarkoitettu peittämään vahinko, joka on aiheutunut siitä, ettei maanomistaja ole voinut saada tuottoa lunastetulta alueelta. Vastaavalla tavalla kalastusoikeuden haltija on menettänyt osan saaliista tai koko saalismäärän Tenonsäännöistä johtuvien rajoitusten takia. Em. perusteella korko lasketaan vuotuisesta saalismenetyksestä alkaen. Korko lasketaan kunakin vuonna keskimääräisen kalastuskauden alusta, joksi katsottiin kesäkuun ensimmäinen päivä. Lunastuslain mukaisesti korkoa lasketaan 6 %:n mukaan. Koron koron laskemiselle ei ole laillista perustetta.

Lunastuslain 30§:n 3 momentin mukaan jos hakija on saanut haltuunotto-oikeuden, oikeuden saamisen jälkeen tapahtunut omaisuuden arvon muuttuminen on jätettävä huomiotta. Jos yleinen hintataso on sanotun ajankohdan jälkeen kohonnut, suorittamatta oleva korvaus on sovitettava kohonnutta hintatasoa vastaavaksi.

Saaliin vuotuisen menetyksen voidaan katsoa vastaavan haltuunottoa, koska tällöin kalastusoikeuden haltija on saaliinsa menettänyt ja hintataso määrätään saaliin menettämisen ajankohdan mukaisena. Em. lunastuslain 30§:n 3 momentin mukaisesti hintataso korjataan elinkustannusindeksillä nykypäivään. Korko lasketaan indeksikorjatusta korvauksesta.

Esimerkki:

v. 1988 kalastusoikeuden haltijan korvaus 812 € ja elinkustannusindeksin mukaan korjattu hinta $1931/1104 * 812 \text{ €} = 1420 \text{ €}$. Indeksikorjatulle korvaukselle (1420€) laskettu 6%:n korko $29 \text{ v} * 0,06 * 1420 \text{ €} = 2471 \text{ €}$. Vuoden 1988 kalastusoikeuden haltijan saama rahamäärä on: indeksikorjattu korvaus 1420 € + indeksikorjatulle korvaukselle laskettu korko $2471 \text{ €} = 3891 \text{ €}$.

Lupatulojen vaikutus korvauksiin

Lupatulojen palautus ei vaikuta maksettaviin korvauksiin. Lupatulojen palautukset ovat korvauksista erillinen asia.

Kotitarvekalastus ja manttaalilaskenta (suolakalamäärä)

Pohjoisten kuntien isojakolaissa ja asetuksessa eikä myöskään isojakoasiakirjoissa ole viittauksia siitä, että kotitarvekäyttöä ei olisi manttaalilaskennassa huomioitu asianosaisen ilmoittamassa suolakalamäärässä. Samoin heinämanttaaleihinkin sisältyi kotitarpeeseen

tuotettu heinä. Esimerkkinä voidaan mainita Talon 4 Syrjälä isojakopöytäkirja 3§: "Vuotuisen kotitarvekalastuksen ilmoitti hän tuottavan 250 kg suolakalaa." Tämä ilmoitus on otettu sellaisenaan manttaalilaskennassa huomioon ko. talon 4 osalta.

Kalastuksen kustannusten huomioon ottaminen ja lohikannan luontainen kausivaihtelu

Kalastuksen kustannukset on vähennettävä korvauksista.

Kalastuksen kustannusten osuus kotitarvekalastuksessa on arvioitu Vesihallituksen mukaan 40% (Vesihallitus 1972: Vahinkojen arviointi katselmustoimituksessa, V luku, kalataloudellisen vahingon korvaaminen. - Vesihallitus, vahingonarviointityöryhmä, moniste).

Kulkki-Vitikaisen mukaan pyyntikustannusten osuudeksi on arvioitu olevan 25 % bruttu-tuotosta (Kulkki, Vitikainen, 2009, s. 15), jossa on viitattu KKO 1990:79 päätökseen. Tässä tapauksessa oli kyse tekoaltaan rakentamisesta aiheutuneesta vesialueen rapukan- nan menetyksestä, jota pidettiin korvausvelvollisuuden kannalta lopullisena. Raputuoton menetyksestä maksettavaa kertakaikkista korvausta määrättäessä oli rapujen arvioidus- ta myyntitulojen menetyksestä vähennettävä pyynti ym. kustannusten ohella myös vahin- gon kärsineen oman pyyntityön arvo. KKO toteaa seuraavaa: "Pyynnin luonne huomioon ottaen, kun ravustamista myös on harjoitettu virkistystarkoituksessa ja kotitarve-käyttöön ja siis suhteellisen pienin kuluin, pyyntikustannusten määräksi on korkeimman oikeuden harkinnan mukaan arvioitava 25 prosenttia vesiylioikeuden määräämästä ravun bruttoar- vosta".

Toivosen ja Heikinheimo-Schmidn vuonna 1979 tekemän tutkimuksen(Kalastus Tenojoen vesistöissä Suomen puolella - Suomen kalatalous 49: 26-48) mukaan kalastuksen kus- tannuksiin kuuluvat vuosittaiset poistot kalastukseen liittyvästä omaisuudesta kuten pyy- dyksistä ja veneistä, mikä on 15% omaisuuden arvosta vuoden alussa. Kalastuksen käy- tettävästä kiinteästä omaisuudesta (esim. rakennukset ja laiturit) on vähennetty poistoi- na vastaavasti 5% vuosittain. Kustannuksiin on luettu kokonaisuudessaan sellaiset han- kinnat, joita ei voida pitää omaisuuden lisäyksinä. Kalastuskustannuksia ovat lisäksi polt- toainekulut, kalastusomaisuuden korjauskulut, pakastearkun käyttö ym. Tuloista ei ole vä- hennetty kalastusomaisuuteen sidotun pääoman korkoa, joka on 6 % omaisuuden arvosta vuosittain.

Vuosi	1975	1976	1977
Ruokakuntia	18	15	9
Kalastustulot mk	4745	4242	6846
Kustannukset mk	1327	1329	1780
Vuosiansio mk	3417	2913	5066
Työtunnit	430	448	505
Tuntiansio mk	7,9	6,5	10
kustannusten osuus %	28	31,3	26

Tutkimuksen mukaan tuntiansio vaihteli eri kalastajilla huomattavasti. Joillakin kalastus tuotti tappiota, ja korkeimmat tuntiansiot olivat yli 30 mk. Koska tarvittavat tiedot saatiin vain harvoilta kalastajilta ja lasketut tuntiansiot vaihtelivat näin suuresti, ei eri pyyntimene- telmien kannattavuudesta voitu tulosten perusteella tehdä johtopäätöksiä.

Vesihallituksen arvio kalastuksen kustannuksista on vuosikymmenien takainen ja lähem- pänä nykypäivää oleva KKO:n päätös taas koskee ravustusta. Toivosen ja Heikinhei- mo-Schmidin tutkimus on myös tehty vuosikymmeniä sitten, mutta kuitenkin korvausten määräämisen ajalta Tenojoelta. Toimitusmiehet harkitsevat kalastuksen pyyntikustannus- ten osuudeksi 30% koskien kaikkia kalastusmuotoja.

Lohen luontaiseen kausivaihteluun vaikuttavat monet tekijät(mm. ravinto, pedot, merikalastus, jokikalastus, sääolot sekä toteutetut säännöt ja rajoitukset myös meri- ja rannikkoluilla). Lisäksi talojen isännät ovat ilmoittaneet isojaossa talon vuotuisen keskimääräisen suolakalamäärän, jonka voidaan katsoa tarkoittavan pitkän ajan keskiarvoa eli luonnollinen kannanvaihtelu on ilmoituksissa otettu huomioon. Näin ollen kausivaihtelua ei toimitusmiesten harkinnan mukaan oteta huomioon.

6. Korvaukset

Päätös Toimituksessa ei lunasteta mitään, vaan määrätään ainoastaan Korvaukset -asiakirjan mukaisesti. Kaikki oikeudet jäävät voimaan toimituksen jälkeen. Korvaukset -asiakirja käytiin tarvittavilta osin läpi kokouksessa.

7. Oikeudenvilvontakustannukset

Päätös Oikeudenvilvontakustannuksia ei määrätä muilta kuin tätä toimitusta koskevilta. Kustannukset, jotka koskevat esim. kalastuspaikkojen selvittämistä oman lohkokunnan alueella, eivät kuulu korvattaviin kustannuksiin, koska ne on käsitelty erillisissä kiinteistön määritys-toimituksissa, joten näitä koskevat vaatimukset hylättiin.

Prof. Martin Scheininin ja prof. Juha Karhun lausuntojen kustannusten korvausvaatimukset hylättiin, koska niiden katsottu olevan tarpeellisia toimitusta varten.

Oikeudenvilvontakustannukset määrättiin tilan omistajille, kuten Korvaukset -asiakirja osoittaa.

Niille, jotka eivät omista korvauksia saavaa tilaa, määrätään oikeudenvilvontakustannusten korvauksia seuraavasti:

Lapin oikeusaputoimisto, vaatimus 4367,50 €, vastine 4367,50€, päätös 4367,50€,

Lauerman Laki Oy, vaatimus 3841,00 € + 148,80 * 4 tuntia, päätös 3841,00€ + 595,20 € = 4436,20 €,

Hyvönen Veikko O., vaatimus 13182,73 €, vastine 13182,73€, päätös 13182,73€.

Fisheguipe Ky/Guttorm Aimo, vaatimus 20689,40 €, vastine 14 000 €, päätös 18 000 €, koska selvityksen katsottiin pääosin, muttei kokonaan, olevan välttämätön toimituksen kannalta. Lisäksi Fisheguipe Ky/Guttorm Aimo vaati kokouksessa 24.10.2017 matkakuluja ja vuoden 2016-2017 kokouksiin osallistumisesta ja 31.8.2017 päivätyn lausunnon kirjoittamisesta sekä osallistumistunneista em. kokouksiin yhteensä 3889,40 €.

Päätettiin määrätä maksettavaksi 2146,80€, koska tuntitaksa kohtuullistettiin samaksi kuin muilla juristeilla eli 120€ + alv 24% ja kilometrikorvaus määrättiin 0,41 €/km.

Eli Fisheguipe Ky/Guttorm Aimo maksettavat oikeudenvilvontakustannuskorvaukset yhteensä 18 000 € + 2146,80 € = 20146,80 €

Oikeudenvilvontakustannuskorvauksille ei määrätä korkoa.

Lainkohdat

Lunastuslaki 82§

8. Korvausten maksaminen tai tallettaminen

Selvitys Toimituksessa määrätään korvaus maksettavaksi kulloisenkin ajankohdan omistajalle kohdassa Korvauserusteet edellä mainituilla perusteilla.

Päätös Korvaus on kertakaikkinen rahakorvaus, jonka Suomen valtio suorittaa kalastusoikeuden haltijoille. Korvaukset on suoritettava kolmen (3) kuukauden kuluessa toimituksen lopettamispäivästä.

Korvausten tallettaminen

Seuraavien kalastusoikeuksien haltijoiden osalta kiinteistöittäin korvaus määrätään tallettavaksi Lapin aluehallintovirastoon

Peruste: Omistusosuudet kuolinpesän osakkaiden kesken epäselvät.

Kalastusoikeuden haltija Wigelius Maarit Anna.

Korvauksen maksajalla on myös oikeus Maksutalletuslain 1 §:n mukaisin edellytyksin tallettaa korvaus Lapin aluehallintovirastoon. Korvauksia ei määrätä tallettavaksi tilojen kiinnitysten takia, koska korvaus määrätään kalastusoikeuden haltijalle. Kalastusoikeuden haltija ei edes välttämättä omista enää tilaa (entinen omistaja)

Lunastuslain 52.2 §:n perusteella hakijan/korvausten maksajan valittaessa korvauksista voidaan riidanalainen osa korvauksesta tallettaa Lapin aluehallintovirastoon.

Korvausten maksamisesta on esitettävä selvitys Maanmittauslaitokselle korvausten suorittamisen jälkeen.

Lainkohdat *Lunastuslaki 47 §, 48 §, 52 §, 74 §*

9. Toimituskustannukset

Päätös Toimituskustannukset jäävät valtion menoksi

10. Asiakirjojen lähettäminen

Päätös Loppukokouksen pöytäkirja liitteineen ja Korvaukset -asiakirja liitteineen lähetetään korvausten maksajalle (Lapin ELY-keskukselle) ja korvausten saajille kahden viikon kuluessa.

11. Toimituksen lopettaminen

Päätös Koska kaikki toimituksen asiat oli käsitelty, toimitusinsinööri lopetti toimituksen. Toimitusinsinööri selosti muutoksenhakumenettelyn. Toimitukseen voi hakea valittamalla muutosta 30 päivän kuluessa toimituksen lopettamisesta lukien. Oheisesta valitusosoituksesta ilmenee sekä toimituksen lopettamispäivä, että valitusajan päättymispäivä. Toimitus saavuttaa lainvoiman valitusajan päätyttyä tai kun mahdollinen muutoksenhaku on lopullisesti ratkaistu.

Lainkohdat *Lunastuslaki 89 § ja kiinteistönmuodostamislaki 231 §*

Valitusosoitus

Tämä valitusosoitus koskee toimitusta 2001-827878, lopettamispäivä 24.10.2017

- Lunastustoimitus Tenojoen kalastussääntöä koskevan sopimuksen ja kalastussäännön eräiden määräysten aiheuttamien menetysten korvaamisesta annetun lain (laki 501/91) mukainen korvaustoimitus Vetsikon lohkokunnan tilojen patokalastuksen osalta Utsjoen kunnan Kirkonkylässä.

Toimitukseen tai siinä annettuun ratkaisuun saa hakea muutosta kirjallisella valituksella maa- ja metsätalouden valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää siitä päivästä, jona toimitus lopetettiin tai päätös annettiin. Muutoksenhakuasiakirjat on toimitettava puhevallan menettämisen uhalla maa- ja metsätalouteen viimeistään torstaina **23.11.2017** viraston aukioloaikana.

Tässä asiassa toimivaltainen maa- ja metsätalouden oikeus toimii Lapin käräjäoikeudessa, joka on avoinna virka-aikana klo 8 - 16:15.

käyntiosoite: Valtakatu 17, Rovaniemi
postiosoite: Valtakatu 17, 96200 Rovaniemi
sähköpostiosoite: lappi.ko(at)oikeus.fi

Muutoksenhakuasiakirjat voi toimittaa henkilökohtaisesti tai asiamiehen välityksellä taikka lähettää postitse, lähtien välityksellä tai sähköpostina maa- ja metsätalouteen. Muutoksenhakuasiakirjat lähetetään lähettäjän vastuulla.

Muutoksenhakukirjelmässä on mainittava kaikki seuraavat asiat:

- toimitus tai muu päätös, jota muutoksenhakemus koskee
- miltä kohdin toimitukseen tai siinä tehtyyn ratkaisuun haetaan muutosta
- muutokset, jotka vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- todisteet, jotka aiotaan esittää ja asiat, jotka todisteilla aiotaan näyttää toteen
- vaatimus oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta, jos valittaja pitää sitä aiheellisenä
- mahdollinen pyyntö perusteluineen asian ratkaisemisesta ilman suullista pääkäsittelyä

Muutoksenhakukirjelmässä on ilmoitettava muutoksenhakijan nimi ja hänen laillisen edustajansa, asiamiehensä tai avustajansa yhteystiedot sekä postiosoite, johon kutsut, kehotukset ja ilmoitukset voidaan lähettää. Myös todistajan tai muun kuultavan yhteystiedot on ilmoitettava. Jos postiosoite muuttuu, uusi osoite on ilmoitettava maa- ja metsätaloudelle. Valittajan tai kirjelmän laatijan (jollei valittaja ole laatinut sitä itse) on allekirjoitettava muutoksenhakukirjelmä.

Muutoksenhakukirjelmään on liitettävä tämä valitusosoitus tai sen jäljennös ja lisäksi asiakirjat, joihin muutoksenhakukirjelmässä vedotaan ja jotka eivät sisälly muutoksenhaun alaisen toimituksen tai ratkaisun käsittelyn asiakirjoihin.

Jos asianosainen laillisen esteen vuoksi tai muusta hyväksyttävästä syystä ei voi määräajassa hakea muutosta, maa- ja metsätalouden oikeus voi asettaa hakemuksesta uuden määräajan muutoksenhaun tekemistä varten. Uutta määräaika on pyydettävä kirjallisella hakemuksella, joka on osoitettava maa- ja metsätaloudelle ja toimitettava ennen muutoksenhakuajan päättymistä maa- ja metsätalouteen. Hakemukseen on liitettävä selvitys hakemuksen perusteesta. Tällöin on noudatettava muutoksenhakukirjelmän laatimisohteita.

Maa- ja metsätalouden oikeus voi kehottaa toimituksen asianosaista antamaan vastauksen muutoksenhakemukseen, jos hakemus koskee asianosaisten oikeutta. Vastaus ja siihen liitetyt asiakirjat annetaan tiedoksi muutoksenhakijalle. Maa- ja metsätalouden oikeus voi kehottaa toimitusinsinööriä antamaan kirjallisen lausuntonsa. Lausunto annetaan tiedoksi pääkäsittelyyn kutsuttavalle asianosaiselle.

Jollei asiaa ratkaista ilman pääkäsittelyä, maa- ja metsätalouden istunnosta ilmoitetaan kirjeellä, joka annetaan postin kuljetettavaksi tai muulla tavoin toimitetaan asianosaiselle vähintään 14 päivää ennen istuntoa. Jos muutoksenhakija jää pois istunnosta, muutoksenhakemus jätetään sillensä. Muun asianosaisten poissaolo ei estä asian ratkaisemista. Maa- ja metsätalouden oikeus voi suorittaa paikalla katselmuksen. Valitusasian käsittelystä maa- ja metsätaloudessa peritään yleensä 500 euron oikeudenkäyntimaksu. Asianosaisten oikeudenkäyntikuluihin maa- ja metsätaloudessa sovelletaan riita-asioiden oikeudenkäyntikuluja koskevia oikeudenkäymiskaaren 21 luvun säännöksiä.

Toimitusinsinööri: Esko Rantakivi